

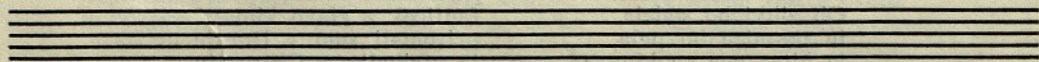
TRBOVELJSKI SLAVČEK

S P O R E D

CIRIL PREGELJ:	ZLATO V BLATNI VASI	} Mladinski zbor a capella
EMIL ADAMIČ:	USPAVANKA	
KAREL PAHOR:	BENDIMAČI	
SLAVKO OSTERC:	KVARTET	
DR. DANILO ŠVARA:	OČKA POJE USPAVANKO	
IV. MATETIČ-RONJGOV:	ČAČE MOJ!	
MATIJA TOMC:	ZELENI JURIJ	
MARIJ KOGOJ:	KO SMO SPALI	} Samospevi in dvospevi s spremljavo klavirja
EMIL ADAMIČ:	USPAVANKA	
	SLANICA	
VINKO VODOPIVEC:	POJDIMO SPAT	
SLAVKO OSTERC:	NOVICA	
MATIJA BRAVNIČAR:	DVA POLŽA	} Mladinski zbor s spremljavo klavirja
VASILIJ MIRK:	JURJEVA	
EMIL ADAMIČ:	SESTRICA (s sopran solo)	
DR. MILOJE MILOJEVIČ:	LETNJI PLJUSAK	} Mladinski zbor a capella
ST. ST. MOKRANJAC:	PAZAR ŽIVINE	

Dirigent: August Šuligoj - Pri klavirju: Dr. Danilo Švara

Samospevi: Režika Koritnikova

Ciril Pregelj:

Zlato v Blatni vasi

O. Župančič

Prišli so trgovci z novci,
za šalo v Blatno vas zares.
Na trgu sredi blata
pustili pisker zlata,
potem naprej, haha zares,
zares trgovci z novci.

Prišla je putka tutka,
za šalo v Blatno vas zares.
Vse blato potacala,
zlato je pozobala,
potem naprej, haha, zares,
zares ta putka tutka.

In Blatničani zbrani
sklenili so v en glas zares:
»Ta puta kokodajca
bo znesla zlata jajca!«
Potem pa pit, haha, zares,
vsi Blatničani zbrani.

Emil Adamič:

Uspavanka

Marija Grošljeva

Glej, sonce zašlo je v svoj zlati gradič
in lunica vstaja aja tutaja.
In plove in plove kot svetel čolnič
iz daljnega kraja aja tutaja.

Karel Pahor:

Bendimači

R. Rehar

Mi smo bendimači,
psički so vozači,
brente in brentače
vozi mlado mače,
jerbace, košare
nosi naš kompare,
naš kompare suhi,
zajček dolgouhi.
To bo dosti vina,
da bo vsa dolina
lahko do Božiča
pila ga s poliča.

Mi smo bendimači,
z nami naj korači,
komur je mogoče;
kdor pa z nami noče,
naj doma se cmera
kakor mila Jera,
grenke solze lije
in vodo naj pije.

Slavko Osterc:

Kvartet

I. A. Krylov

Pri opici poredni
si osel
in kozel
ter Miško, medved zagovedni,
izmislijo zasvirati kvartet.
Dobe si note, bas ter alt in gosli dvoje
in sedejo v gozdek pod hoje,
da bi z umetnostjo svojo zavzeli svet.
Začno in drgnejo — soglasja ni...
»Postojte, bratci, hoj!« in opica kriči,
»kako naj godba gre,
ko napak vsak sedi!...
Ti, Miško, z basom, sedi pred violo,
jaz — prima — grem pred drugo tja,
potem bo godba naša šla,
še les z goro zappleše kolo! —«
Presedejo, začno kvartet,
pa spet ne ujemajo se glasi.

»Postojte, jaz jo imam, le počasi,«
zdaj osel zakriči, »mi pridemo že v red,
če gremo vstric sedet!«
Poslušajo: sedijo v eni vrsti —
kvarteta prav ne vodijo jim prsti.
In več ko prej med njimi je nazorov
in sporov,
kako in kje naj kdo sedi. —
Na vrišč slučajno slavec prileti.
Vsi prosit ga hite, o, naj jih reši zmote:
»Vsaj urico,« reko mu, »z nami se pobavi
in nam kvartet v soglasje spravi!
Glej, instrumente imamo in note,
samo povej, kako nam je sedeti!«
»Kdor bi rad godec bil, ta mora kaj umeti
in tanjši sluh imeti, kot je vaš,«
odgovori jim slavec naš.
»A vi, prijatelji, sedite kakorkoli,
zagodli prav ne bodete nikoli.«

Dr. Danilo Švara:

Očka poje uspavanko

V. Tavčar

V naročju očka ziblje
in z nogo trka giblje,
on poje uspavanko
veselo potovanko.
Naš Miranček zaspan je,
tam zunaj sončen dan je,
le hitro, hitro v Skoplje,
za tičko po konoplje
in dalje v Mitrovico,
po tisto zlato ptico.
Ob zibki bo sedeja
in pesmice bo pela,
le hitro gor na klanec,

pogledat, kje je spanec;
potem dol v Novo mesto,
po eno suho presto;
ob Savi tja na Vače,
po pisane igrače
in dalje v Subotico
po makovo potico
in še na Vič po žemlje,
fantiček naš že dremlje.
Stric Kum pa kapo ima,
fantiček z glavo kima;
priromali smo v Duplje
in v zibelko v Grosuplje.

Narèkovane za ocem

Ćaće moj! Nemila je vaša sirota, ćaće moj!
 Ah, dobri moj prijatelju, ćaće moj!
 Kega san ja sada zgubila, ćaće moj!
 Ah, ćaće, nemila je vaša sirota, ćaće moj!
 Ah, ljubeznivi i prijaznivi, ćaće moj!
 Kemu ste vi naše sirote naručili, ćaće moj!
 Ah drobne i maljahne, dobri ćaće moj!
 Nenaučene i nenavajene, ćaće moj!
 Kemu ste ih vi naručili i priporučili, ćaće moj!
 Ah, ke su vam ostale, dragi ćaće moj!
 Kako drevo odsečeno, ćaće moj!
 Drobne i maljahne, mili ćaće moj!
 Kako odsečene grančice, ćaće moj!
 Ah, velo dobro moje, ćaće moj!
 Moje i ovih drobnih sirotic, ćaće moj!

(Istrska narodna)

Matija Tomc:

Prošel je, prošel,
 pisani vuzem,
 došel je, došel,
 zeleni Jure
 na zelenem konji,
 po zelenem polji.

Dajte mu, dajte,
 Jurja darovajte!
 Dajte mu mleka,
 zelena mu obleka!
 Dajte mu špeha,
 da ga ne bo kreha!
 Dajte mu kruha,
 da ga ne bi muha!

Zeleni Jurij

Dajte mu jajec,
 da ga ne bi zajec,
 dajte mu vina,
 da ga ne bi zima,
 dajte mu pogače,
 da mu noga pskoče,
 dajte mu soli,
 za debele voli,
 dajte mu hajde,
 da se doma najde,
 dajte mu mesa,
 da pojde v nebesa,
 dajte mu masti,
 da bo vreden časti,

Belokranjska narodna

dajte mu pleče,
 da vam kaj ne reče,
 dajte mu krajcar,
 da ga ne bo šprajcar,
 dajte mu škudu,
 da ne pojde k sudu,
 dajte mu groš,
 da vam dojde još!
 Haj, haj, haj,
 boli skoro kaj!
 Ijuh, ijuh, ijuh!

Marij Kogoj:

Ko smo spali

Leopoldina Leskovčeva

Ko smo spali v tihi noči,
 je prišla iz sončne dalje k nam pomlad.
 Sveže je zelenje vrgla preko gričev,
 bujno cvetje preko trat.
 Drevju je odprla brstje
 in med veje naselila zbor krilat.
 Preko cvetja, petja, brstja,
 z nežno roko razprostrla sonček zlat.

Emil Adamič:

Uspavanka

Vida

Spanček, zaspanček črn možic
 hodi ponoči, nima nožic.
 Tiho se duri, okna odpró,
 vleže se v zibko, zatisne okó.
 Lunica ziblje ajaj, aj aj,
 spanček se smeje, aj aj aj aj!

Emil Adamič:

Slanica

Ivan Stepko

Včeraš še zelena bila je poljanica;
 danes nanjo padla je strupena slanica.
 Žalostno poveša cvetka mrtvo glavico;
 slana pomorila je zeleno travico.
 Slana, ne pomori sreče naših mladih dni,
 nje cvetov prekrasnih pomlad nikdar ne zbudi.

Vinko Vodopivec:

Pojdimo spat

Karel Širok

Pojdimo spat,
 lepe sanje sanjat
 o božjem kraju,
 o svetem rajju.

Mati Marija
 po rajju hodi,
 milega Jezuščka
 za ročko vodi.

Pred njima angelčki pojo,
 za njima rožice cveto,
 nad njima ptički žvrgole,
 tako lepo, tako sladko,
 da nam presunejo srce.

Slavko Osterc:

Novica

D. Gorinšek

Zvedela čudno sem novico:
Miška šla je nad lisico,
Strašna je nastala bitka,
prehudo lisica Zvitka
iz vseh ran je krvavela,
preden jo je smrt otela.
Zdaj pa miške volk boji se,
da še njemu tak zgodi se.
Kar popihal jo je v les
aprila prvega zares!

Matija Bravničar:

Dva polža

Karel širok

Srečala dva polža sta se vrh gore,
prvi bil je s hišo, drugi pa brez nje.
Prvi polžek je dejal:
»Bratec nagec!
Kam si svojo hišo del?
Ali si jo kam prodal,
ali si jo kje zapil.

Vasilij Mirk:

Jurjeva

Utva

Zacingljali beli zvončki pesem so veselo;
mrzla burja, sneg in krivec vse je konec vzelo.
Prišel je na čilem vrancu sveti Jurij v kraje,
vse množice je snežene zmagal kakor zmaje.
In zato odprla Vesna na stežaj je duri,
se čudila: »Kak junak si hraber, sveti Jurij!«
In trobentice zapele večno so mu slavo;
zacingljali zvončki beli, venčali mu glavo.

Emil Adamič:

Sestrica

S. Sardenko

Nekdo na vrata potrklja:
»Mladički moji, ste doma?«
»Doma smo. Kdo pa si, povej,
odpret ne pojdemo ti prej!«
»Sestrica vaša iz nebes.«
»Lepo je to, a če je res?
No, kakšni tvoji so lasje?«
»Kot sončni žarki rumene.«

»A tvoj obraz, kaj je rumen?«
»Iz samih rožic je spleten.«
»Kako pa gledaš, povej!«
»Še vse ganila sem doslej!«
»A kakšno tvoje je ime?«
»Pomlad mi pravijo ljudje.«
»Odprimo ji. A ti, pomlad,
provedi nas do cvetnih trat.«

Dr. Miloje Milojevič:

Letnji pljusak

Anonim

Sevne, pa zatim pljusak!
Beži svako na svojo stranu,
jure, grabe, pa opet stanu
i pričekaju.

Pljusak! Silan pljusak sve jači,
nebo se plavi a još lije.
Još malo ni oblaka nije!
Sve sosmehu je! Sunce!

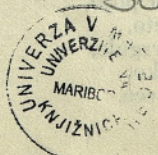
Deca već jure,
i bosa prskaju po vodi.
Jedno skače,
a drugo hodi
po mutnoj vodi.

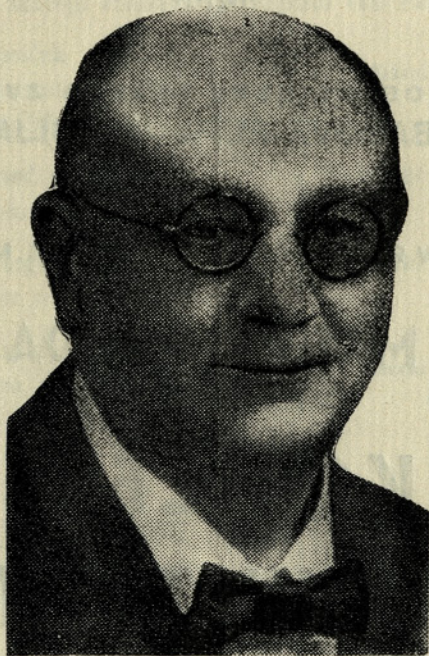
St. St. Mokranjac:

Pazar živine

Narodno besedilo

Rano podoh na pazar,
kupih pile za dinar;
Oj, ti pile pileto!
Oj, ti kokorajko!
Oj, ti petle, rano dodi ter mi poj!
Oj, ti patko šiga migo!
Oj, ti gusko ševeljajko!
Oj, ti pile pileto!

1866 - 1936